

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentaria et disputationes scholastica in Summam D.
Thomae Aquinatis**

Nazarius, Johannes P.

Coloniae, 1621

Articvlvs II. Vtrum Christus neceßitatem his defectibus subiacendi
assumpserit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82325](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82325)

Medina & Suar. & Val. ibidem art. 1. & alij expostores. Legenda sunt etiam, quæ scribit Medina circareffonf. ad 1.

ARTICVLVS II.

Utrum Christus necessitatem his defectibus subiaceret assumptis.

Infra c. 15.
a. 5. 1. & 2.
dist. 3. q. 1.
a. 2. q. 1. c. 3.
cap. 20.

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod Christus non ex necessitate his defectibus subiaceret. Dicitur enim 1sa. 53. Oblatus est, quia ipse voluit, & loquitur de oblatione ad passionem. Sed voluntas opponitur necessitati. Ergo Christus non ex necessitate subiaceret corporalibus defectibus.

Præterea, Damasc. dicit in 3. lib. Nihil coactum in Christo consideratur, sed omnia voluntaria. Sed quod est voluntarium, non est necessarium. Ergo huiusmodi defectus non fuerunt ex necessitate in Christo.

Præterea, Necessitas inferitur ab aliquo potentiore. Sed nulla creatura est potentior, quam anima Christi, ad quam pertinebat proprium corpus conseruare. Ergo huiusmodi defectus, seu infirmitates non fuerunt in Christo ex necessitate.

Sed contra est, quod Apost. dicit Rom. 8. Misit Deus filium suum in similitudinem carnis peccati: sed conditio carnis peccati est, quod habeat necessitatem moriendi, & sustinendi alias huiusmodi passiones. Ergo talis necessitas sustinendi hos defectus fuit in carne Christi.

Respondeo dicendum, quod duplex est necessitas. Una quidem coactionis, quæ fit ab agente extrinseco. Et hæc quidem necessitas contrariatur, & naturæ, & voluntati: quorum utrumque est principium intrinsecum. Alia autem est necessitas naturalis, quæ consequitur principia naturalia, puta formam, sicut necessarium est ignem calefacere: vel materiam, sicut necessarium est corpus ex contrariis compositum dissolui. Secundum igitur hanc necessitatem, quæ consequitur materiam, corpus Christi subiectum fuit necessitati moriendi, & aliorum huiusmodi defectuum, quia, sicut dictum est, beneplacito diuina voluntati carni Christi permittitur agere, & pati quæ propria. Hæc autem necessitas causatur ex principiis carnis humane: ut dictum est. Si autem loquamur de necessitate coactionis, secundum quidem quod repugnat naturæ corporali, sic, iterum corpus Christi secundum conditionem propriæ naturæ necessitati subiaceret, & clauis perforantis, & flagelli percutientis. Secundum vero, quod necessitas talis repugnat voluntati, manifestum est, quod in Christo non fuit necessitas horum defectuum, neque per respectum ad diuinam voluntatem, neque per respectum ad voluntatem humanam Christi absolute, prout sequitur rationem deliberantem: sed solum secundum naturalem motum voluntatis, prout scilicet naturaliter refugit mortem, & etiam corporis nocumenta.

D. 904.
Ar. pr. ad 2.

Ad primum ergo dicendum, quod Christus dicitur oblatus, quia voluit, & voluntate diuina: & voluntate humana deliberata: licet mors esset contra naturalem motum voluntatis humane, ut Damasc. dicit.

Ad secundum patet responsio ex dictis.

Ad tertium dicendum, quod nihil fuit potentius, quam anima Christi absolute: nihil tamen prohibet aliquid suis se potentius, quantum ad hunc effectum: sicut clauis ad perforandum. Et hoc dico, secundum quod anima Christi consideratur secundum propriam naturam, & virtutem.

Sensus questus.

Necessitas hic indistincte sumitur, & expectanda est distinctio S. D. in corpore.

Forma Textus.

PROPOSITA triplici distinctione responderetur questio quatuor conclusionibus.

A Prima distinctio est: Duplex est necessitas: Una coactionis: quæ fit ab agente extrinseco. Explicatur eius ratio dicendo hanc necessitatem contrariari naturæ & voluntati. Alia naturalis: quæ consequitur principia naturalia: quæ sunt materia & forma. Declaratur exemplis: sicut quoad formam necessarium est ignem calefacere, quo ad materiam autem necessarium est corpus compositum ex contrariis corrumpi.

Secunda distinctio, quæ est subdiuisio primi membri, est: Necessitas coactionis duplicem potest habere repugnantiam, alteram ad naturam & alteram ad voluntatem.

Tertia distinctio, siue subdiuisio, est: Necessitas coactionis voluntati repugnans tripliciter intelligi potest. Primo respectu diuinæ voluntatis. Secundo respectu voluntatis humane Christi absolute, prout sequitur rationem deliberatam. Tercio respectu eiusdem voluntatis secundum naturalem motum voluntatis, prout scilicet naturaliter refugit mortem, & corporis nocumenta.

PRIMA CONCL. est: Secundum necessitatem naturalem, quæ consequitur materiam, corpus Christi subiectum fuit necessitati moriendi, & aliorum huiusmodi defectuum: probatur quia carni Christi permittitur agere & pati, quæ propria: ergo secundum necessitatem naturalem: probatur consequentia. Quia hæc necessitas causatur ex principiis carnis humane, ut dictum est.

SECUNDA CONCL. si loquamur de necessitate coactionis, secundum quod repugnat naturæ corporali, corpus Christi secundum conditionem propriæ naturæ necessitati subiaceret patiendi. Probatur: quia corpus Christi fuit clauis perforatum & flagellis percutsum.

TERTIA CONCL. Si sermo sit de necessitate coactionis, prout repugnat voluntati, non fuit in Christo necessitas horum defectuum per respectum ad voluntatem diuinam, neque per respectum ad voluntatem humanam Christi absolute, id est, prout sequitur rationem deliberantem.

VLTIMA CONCL. si loquamur de eadem necessitate per respectum ad humanam Christi voluntatem secundum naturalem eius motum, prout scilicet naturaliter refugit mortem, & etiam corporis nocumenta, fuit in Christo necessitas horum defectuum. Duas ultimas conclusiones non probat S. D. sed relinquit eas tanquam ex dictis manifestas.

Expositio Textus.

CAJETANVS hic explicat terminos vltimæ distinctionis: quibus vtitur S. D. in duabus vltimis conclusionibus: hi vero sunt voluntas deliberata, & voluntas naturalis, siue voluntas secundum motum suum naturalem. Quædam mouentur hic ab expostitoribus difficultates, quibus singularum conclusionum D. Th. veritas & sensus aperitur.

Prima difficultas est de veritate primæ conclusionis, de qua breuiter hic ait Medina in 3. ratione dubitandi, & a. 4. dubio 2. & Suar. dist. 32. sect. 2. & Valq. latissime dist. 60. querens; An Christus aliqua ex parte corporis habuerit necessitatem mortis naturalis: cuius resolutionem vide, si placet, apud dictum expostitorem.

Possent hic agi de figura celli in puncto natiuitatis Christi, an eius influxu Christus inclinaretur in mortem violentam illi a ludæis illatam: Sed non est hic locus de hac materia discedendi: videant, qui voluerint, Ioan. Picum in libro aduersus Astrologos, & Sixtum Senensem lib. 6. Bibliotheca annotatione 10.

Secunda difficultas est de veritate & sensu tertię, & quartæ conclusionis: quam veritatē hic breuiter Med.

Med. in prima, & secunda ratione dubitandi, Suarez. in A allegata disput. 32. sect. 3. & Valq. disp. 59. cap. 3. & 4. vide, si lubet eius definitionem apud dictos expositores.

ARTICVLVS III.

Vtrum Christus defectus corporales contraxerit.

3. d. 15. q. 1.
a. 3. & d. 21.
q. 1. a. 2. c.
Etop 3 cap.
223.

AD tertium sic proceditur. Videtur, quod Christus defectus corporales contraxerit. Illud enim contrahere dicimus, quod simul cum natura ex origine trahimus. Sed Christus simul cum natura humana defectus, & infirmitates corporales per suam originem traxit à matre, cuius caro huiusmodi defectibus subiacebat. Ergo videtur, quod hos defectus contraxerit.

Præterea: Id quod ex principiis nature causatur, simul cum natura trahitur, & ita contrahitur. Sed huiusmodi pœnalitates causantur ex principiis nature humane. Ergo eas Christus contraxit.

Præterea: Secundum huiusmodi defectus Christus alijs hominibus simulatur: ut dicitur Heb. 2. Sed alijs homines huiusmodi defectus contrahunt: ergo videtur, quod etiam Christus huiusmodi defectus contraxerit.

Sed contra est, quod huiusmodi defectus contrahuntur ex peccato: secundum illud Roman. 5. Per vnum hominem peccatum intrauit in hunc mundum, & per peccatum mors. Sed in Christo non habuit locum peccatum. Ergo huiusmodi defectus Christus non contraxit.

Respondeo dicendum, quod in Verbo contrahendi intelligitur ordo effectus ad causam: ut scilicet illud dicatur contrahi, quod simul cum sua causa ex necessitate trahitur. Causa autem mortis, & horum defectuum in humana natura est peccatum, quia per peccatum mors intrauit in hunc mundum, ut dicitur Roman. 5. Et ideo illi proprie dicuntur hos defectus contrahere, qui ex debito peccati hos defectus incurrunt. Christus autem hos defectus non habuit ex debito peccati: quia ut August. dicit exponens illud Ioan. 3. Qui de sursum venit, super omnes est, de sursum venit Christus, id est, de altitudine nature humane, quam in hunc locum habuit ante peccatum primi hominis. Accepit enim naturam humanam absque peccato, in illa puritate, in qua erat in statu innocentie: & simili modo potuisset assumere humanam naturam absque defectibus. Sic igitur, quod Christus non contraxit hos defectus, quasi ex debito peccati eos suscipiens, sed ex propria voluntate.

Ad primum ergo dicendum, quod caro Virginis concepta fuit in originali peccato: & ideo hos defectus contraxit. Sed Christus naturam ex Virgine assumpsit absque culpa. Et similiter potuisset naturam assumere absq. pœna: sed voluit suscipere pœnam propter opus nostre redemptionis implendum: ut dictum est. Et ideo habuit huiusmodi defectus, non contrahendo, sed voluntarie assumendo.

Ad secundum dicendum, quod causa mortis, & aliorum corporalium defectuum in humana natura, est duplex. Vna quidem remota, quæ accipitur ex parte principiorum materialium humani corporis, in quantum est ex contrariis compositum, sed hæc causa impediatur per originalem iustitiam. Et ideo proxima causa mortis, & aliorum defectuum, est peccatum: per quod subtracta est originalis iustitia. Et propter hoc, quia Christus fuit sine peccato, dicitur non contraxisse huiusmodi defectus, sed voluntarie assumpsisse.

Ad tertium dicendum, quod Christus in huiusmodi defectibus, assimilatus est alijs hominibus quantum ad qualitatem defectuum, non autem quantum ad causam. Et ideo Christus non contraxit huiusmodi defectus, sicut alijs.

Sensus quaesiti.

QUOD vocabulo contrahendi significetur, explicat S. D. in textu, & Cai. in titulo.

Forma Textus.

CONCL. est: Christus non contraxit defectus corporales, sed voluntarie suscepit. Probatur: Illi proprie dicuntur hos defectus contrahere, qui ex defectu peccati hos defectus incurrunt: at Christus hos defectus non habuit ex debito peccati: ergo. Maior probatur: quia causa mortis & horum defectuum in humana natura est peccatum: ergo illi proprie dicuntur contrahere, &c. Antec. probatur ex Apost. Rom. 5. Conseq. vero probatur: quia in verbo contrahendi intelligitur ordo effectus ad causam, ut scilicet illud dicatur contrahi, quod simul cum sua causa ex necessitate trahitur. Minor vero probatur ex dicto seu discursu Augustini super illud Ioan. 3. Qui de Cælo venit, &c.

Expositio Textus.

AD intelligentiam maioris propositionis obseruanda est Ethymologia verbi contrahere: dicitur enim contrahere, quasi simul cum alio trahere: quod dupliciter intelligi potest: Vno modo, ut contrahere sit trahere simul cum alio trahente: Alio modo, ut contrahere sit trahere aliquid simul cum alio tracto ab eodem trahente. Si priori modo sumatur contrahere, sensus est, quod cum in nobis corporales defectus ex duplici causa proueniant altera per se & naturali, quæ est ipsa naturalis corporis nostri constitutio: & altera moralis vel demeritoria, veluti causa per accidens, id est remouente prohibens, quæ est peccatum, per quod priuatus est homo iustitia originali defectus iam dictos impediens: ideo illi soli proprie dicuntur hos defectus contrahere, qui ut causæ morales demeritoria simul cum causa naturali, quæ est corporis constitutio naturalis, prædictos ad se defectus trahunt, illos in suis corporibus demeritorie causantes. Si autem contrahere sumatur, ut idem sit, quod simul trahere cum alio tracto ab eodem trahente, sensus est: quod homo in sui generatione naturam accipit, & quodammodo trahit peccato primi parentis infectam, & simul cum ea tanquam propria & proxima causa defectus trahit corporales ex ea deriuatos. Priorem sensum accipit Valq. in suis notationibus ad hunc art. & fauet citans per Cai. circa resp. ad 1. dicens causam proximam mortis, & aliorum defectuum corporalium esse peccatum, Theologice loquendo: remotam autem esse compositionem ex contrariis: sed posteriorē sensum indicant manifeste verba D. Th. dicentis in verbo contrahendi intelligi ordinem effectus ad causam, ut scilicet illud dicatur contrahi, quod simul cum sua causa ex necessitate trahitur: igitur contrahere hic idem est, quod aliquid contrahere simul cum alio tracto ab eodem trahente: qui scilicet vnum trahat, tanquam causam (intellige proximam & sufficientem alterius) sicut in proposito quilibet homo contrahit originale peccatum, ex quo, tanquam causa proxima & sufficienti prouenit mors & alijs corporales defectus, ut pœnæ ex culpa.

Vide etiam, quæ circa responsionem ad primum de Beata Virgine notat Medina & post eum Vasquez.

ARTICVLVS IV.

Vtrum Christus omnes defectus corporales hominum assumere debuerit.

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod Christus omnes defectus corporales hominum assumere debuerit. Dicit n. Sup. q. 12. a. 4. 3. & inf. 7. 15. a. 1. c. Damasc.